

чіето, и за това дѣмашь: „во ѿзобыліи моѣмъ не подвижѣ сѧ во вѣкы!“ (1) ты си, който вдиганъ главата си високо въ гордость, и высокоуміе, който простирашь далечъ властѣта си, който цвѣтишь въ честьта си, и въ слабата си, който имашь только челоуѣци подъ покровѣтъ си; когато паднешь, и ще паднешь веднѣждь, и може бы таа ноцъ, и тогасъ онзи, който не ти е на умѣтъ, отсичѧ клонити ти, и разграбѧ имота ти „сѣкой си навира дръва;“ за дрѣвѣтъ си сѧ трѣдилъ, и може бы дрѣвѣтъ да та наслѣди: „ще оставѣтъ на чюжды богатството свое;“ е рѣшеніе на Дѣха Свѣтаго. „ѧже оу̀го то̀бѣ ахъ е сѧ комѣ вѣдѣтъ?“ Язъ да ти кажѣ: какъ-то онаа повѣчете манна, която пазѧли Евреити черваскала, и сѧ уконавала, тѣй и тыа твои имоти ще сѧ разсыпатъ заи заѣ, или ще вѣдѣтъ непотрѣбни: „Комѣ вѣдѣтъ? Язъ да ти кажѣ: какъ-то на онзи образъ златото, среброто, мѣдь-та, и желѣзото гы е строилиа камѣкътъ, и гы е развѣла въ трѣтъ, тѣй и тѣй цю го имашъ, ще го испорасилѣ една внезапна наклонность, и сѣтны иждивеніа: „Комѣ вѣдѣтъ? Язъ да ти кажѣ: тыа имоти, или ще гы распилѣ единъ раскошенъ наслѣдникъ, или ще гы изѣде единъ злахъ длѣжникъ, или ще гы грабне единъ злахъ мѣчителъ: „комѣ вѣдѣтъ? Язъ да ти кажѣ: тѣ; или въ морето ще потѣнѣтъ, или огнькъ ще гы изгори. „Комѣ вѣдѣтъ?“ Язъ да ти кажѣ съ една рѣчь: не сѧ ли отъ неправдыты на Мамона?(2) И у̀бо той ще ти вѣде наслѣдникъ: той, който гы е сврѣлъ съ только трѣдѣ, и запазилъ гы е только време, въ единъ часъ ще гы распилѣ въ вѣдѣлица, въ угошеніа, въ игры, и тойзи ще ти вѣде плодѣтъ на лихонмствето: тѣй е който съзира за себеси, а не богатѣе въ Бога; Марто, Марто грижишь сѧ, и мѣленишь за много, нѣ едно е за потрѣба.“ Богате, ты сѧ грижишь, и мыслишь: цю да сторѣжъ? за работы, които не знаешъ, чѣи ще сѧ; едно само нѣцю ти казвамъ азъ; едно само трѣбѣ да глѣдашь: дѣшѣта, дѣшѣта.

(*) Божество на богатството, почитаемо отъ Сирианети [Завелѣж. отъ прев.

[1] Псал. 29. ст. 6.